

ZARZĄDZENIE

Dnia 15 lipca 2026 r.

SSN Barbary skoczowskiej o odmowie przyjęcia wniosku

Na podstawie art. 80 § 2b ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych - dalej: u.s.p., **odmówić przyjęcia wniosku**, złożonego przez M. P., o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Rejonowego [...] – X.Y., z uwagi na to, iż wnioskodawca pomimo wezwania do uzupełnienia braków formalnych nie uzupełnił ich we wskazanym terminie, a więc **nie odpowiada on warunkom formalnym i nie jest możliwe nadanie mu dalszego biegu.**

UZASADNIENIE

M. P. wnioskiem wniesionym za pośrednictwem platformy [...] z dnia 12 czerwca 2026 r. (pierwotnie skierowanym do Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Apelacyjnym w [...]) wniósł o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Rejonowego X.Y. za czyn z art. 271 § 1 k.k.

Pełniący obowiązki Przewodniczącego I Wydziału Izby Odpowiedzialności Zawodowej Sądu Najwyższego – Przewodniczący II Wydziału tej Izby zarządzeniem z dnia 15 czerwca 2026 r., wezwał wnioskodawcę do uzupełnienia braków formalnych pisma w postaci sporządzenia i podpisania wniosku przez adwokata lub radcę prawnego oraz do przesłania odpisy aktu oskarżenia wniesionego do sądu wskazującego sprawę, w której immunitet ma być uchylony - w terminie 7 dni od daty wezwania pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku.

Przesyłka pocztowa została osobiście odebrana przez wnioskodawcę w dniu 26 czerwca 2026 r. Do dnia posiedzenia Sądu Najwyższego, wnioskodawca nie uzupełnił braków formalnych wniosku.

Kwestę immunitetu sędziowskiego regulują przepisy art. 80 § 1 u.s.p., które zastrzegają, że sędzia nie może być zatrzymany ani pociągnięty do odpowiedzialności karnej bez zezwolenia właściwego sądu dyscyplinarnego. Wobec tego, Sądowi Najwyższemu jako sądowi właściwemu na podstawie art. 27a § 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym przysługuje uprawnienie do wstępnej kontroli wniosku o wyrażenie zgody na pociągnięcie sędziego oraz prokuratora do odpowiedzialności karnej.

Zgodnie z art. 80 § 2a u.s.p., wniosek o zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata albo radcę prawnego będącego pełnomocnikiem, natomiast art. 80 § 2b u.s.p. wskazuje, że jeżeli wniosek o zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej nie odpowiada warunkom formalnym pisma procesowego określonym w Kodeksie Postępowania Karnego lub jest oczywiście bezzasadny, prezes sądu dyscyplinarnego, w drodze zarządzenia, odmawia jego przyjęcia. Brzmienie powołanego przepisu nie nasręcza problemów interpretacyjnych i w sposób jednoznaczny ustanawia obowiązek zastępstwa profesjonalisty przy złożeniu wniosku inicjującego postępowanie immunitetowe poprzez wprowadzenie przymusu adwokacko-radcowskiego, określając jednocześnie katalog podmiotów uprawnionych do sporządzenia i podpisania przedmiotowego wniosku, a nadto charakter, w jakim podmioty te muszą występować (zob. W. Koziół, Odpowiedzialność dyscyplinarna sędziów, Warszawa 2005, str. 55, 66). Wspomniana reprezentacja, pojawiająca się na przedpolu postępowania karnego, pozwala na uzyskanie odpowiedniej jakości pisma, stanowiąc dodatkową ochronę przed pochopnymi wnioskami składanymi przez strony (zob. J. Gudowski, T. Ereciński, J. Iwulski, Komentarz do art. 80 - Prawo o ustroju sądów powszechnych, teza 11).

Zgodnie z treścią art. 13 k.p.k. uzyskanie zezwolenia władzy, od którego ustawa uzależnia ściganie, należy do oskarżyciela. Z regulacji tej wynika zatem, że postępowanie w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej może być zainicjowane, a następnie toczyć się, jedynie wówczas, gdy wnioskujący o takie zezwolenie posiada status oskarżyciela. Określony status

podmiotu wnioskującego o uchylenie immunitetu sędziemu, zważywszy na treść art. 13 k.p.k., jest zarazem wymogiem formalnym takiego wniosku.

Z dokumentów dołączonych do wniosku o wydanie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Rejonowego X.Y. nie wynika, aby akt oskarżenia przeciwko sędziemu został wniesiony do sądu. Wobec powyższego, nie można uznać, aby w niniejszej sprawie M. P. posiadał status subsydiarnego oskarżyciela posiłkowego.

M. P. wezwany w niniejszej sprawie do złożenia odpisu aktu oskarżenia, jak również sporządzenia i podpisania pisma objętego przymusem adwokacko-radcowskim zobowiązania tego nie zrealizował, co stanowi przeszkodę do rozpoznania sprawy, uniemożliwiającą nadanie jej biegu.

Mając powyższe na uwadze, należało odmówić przyjęcia wniosku o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego wskazanego w piśmie.

Wobec powyższego należało zarządzić, jak na wstępie.

[P.V.]

[r.g.]